

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., ve věci

žalobce: J. N.
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Navrátilem
sídlem Dykova 2230/2, 636 00 Brno

proti
žalovanému: Odvolací finanční ředitelství
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2021, č. j. 44335/21/5300-22443-712892

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh správního řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2021, č. j. 44335/21/5300-22443-712892, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutím Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, všechny ze dne 17. 12. 2020, č. j.

4956720/20/3002-50523-710324, č. j. 4957229/20/3002-50523-710324, č. j. 4957460/20/3002-50523-710324, č. j. 4957691/20/3002-50523-710324, č. j. 4957928/20/3002-50523-710324 (dále jen „prvostupňová rozhodnutí“), kterými bylo podle § 113 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v rozhodném znění, zamítnuta odvolání žalobce proti dodatečným platebním výměrům na daň z přidané hodnoty, všechny ze dne 3. 11. 2020, č. j. 4571656/20/3002-50523-710324, č. j. 4571759/20/3002-50523-710324, č. j. 4571792/20/3002-50523-710324, č. j. 4571818/20/3002-50523-710324, č. j. 4571834/20/3002-50523-710324, a odvolací řízení bylo zastaveno, neboť žalobce podal odvolání po zákonem stanovené lhůtě.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhl krajskému soudu, aby rozhodnutí žalovaného zrušil.
3. Žalobce namítá, že žalovaný nesprávně vyhodnotil otázku doručování dodatečných platebních výměrů prostřednictvím datové schránky, dále špatně vyložil neurčitý právní pojem „závažný důvod“ pro navrácení lhůty, a konečně měl žalobce nepoučit ve smyslu § 115 daňového řádu, čímž porušil žalobcovu práva na spravedlivý proces. Žalobce má současně za to, že celé daňové řízení je od počátku stíženo zmatečností spočívající v rozporu s judikaturou a v libovůli správce daně postupujícího odlišně vůči účastníkům řízení bez rozumného důvodu. Správce daně měl svým jednáním v průběhu řízení zavdat k důvodnému očekávání žalobce, že je i pro další části daňového řízení řádně zastoupen, tudíž očekával, že dodatečné platební výměry budou doručovány taktéž právnímu zástupci.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění žalobou napadeného odvolacího rozhodnutí a na obsah správního spisu a navrhuje zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost. K námitce nedostatečného poučení dle § 115 daňového řádu žalovaný uvedl, že jelikož navrhované důkazy neprokazovaly skutečnost, která by umožňovala navrátit lhůtu k podání odvolání proti dodatečným platebním výměrům. Žalovaný dále poznamenal, že v souladu s judikaturou správních soudů dostatečným způsobem žalobce seznámil se svým názorem na skutkové a právní otázky v odvolacím řízení vedeném ve věci navrácení odvolací lhůty v předchozí stav. Žalobní námitky proti postupu správce daně v průběhu daňového řízení žalovaný považuje za mimoběžné s předmětem napadeného rozhodnutí. K otázce doručování žalovaný upozornil, že je nutné rozlišovat pojmy „daňová kontrola“ a „daňové řízení“. Jelikož původní plná moc žalobce ze dne 15. 12. 2017 opravňovala jeho právního zástupce k zastupování „pouze“ při daňové kontrole na DPH, nevztahovalo se toto zmocnění již k úkonům následujícím po ukončení daňové kontroly, tedy i k doručování dodatečných platebních výměrů, jak se tvrdí žalobce.

IV. Posouzení věci soudem

5. Krajský soud přezkoumal, za splnění podmínek pro rozhodnutí ve věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (správce daně), včetně řízení předcházející jejich vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

6. Předmětem sporu mezi účastníky je otázka, zda došlo k podání odvolání proti dodatečným platebním výměřům po uplynutí lhůty a zda byly splněny podmínky pro zamítnutí žádosti žalobce o navrácení lhůty v předešlý stav.
7. Z obsahu správního spisu vyplývají pro věc rozhodné následující skutečnosti. Žalobci bylo pěti platebními výměry ze dne 3. 11. 2020, vydanými Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj (dále jen „správce daně“) pod č. j. 4571656/20/3002-50523-710324, č. j. 4571759/20/3002-50523-710324, č. j. 4571792/20/3002-50523-710324, č. j. 4571818/20/3002-50523-710324, č. j. 4571834/20/3002-50523-710324, doměřena daň z přidané hodnoty. Žalobce proti těmto platebním výměřům podal odvolání datovaná dne 10. 12. 2020. Správce daně vydal dne 17. 12. 2020 prvostupňová rozhodnutí, kterými odvolání žalobce proti předmětným platebním výměřům zamítl a zastavil odvolací řízení pro opožděné podání odvolání proti nim. V uvedených rozhodnutích správce daně byl žalobce poučen o tom, že se proti nim může odvolat ve lhůtě do 30 dnů ode dne jejich doručení. Dne 11. 1. 2021 pak žalobce doručil správci daně prvního stupně žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav ve vztahu k výše uvedeným odvoláním.

IV. a) Důvody pro navrácení či prominutí zmeškání odvolací lhůty

8. Žalobce nerozporuje, že předmětné platební výměry ze dne 3. 11. 2020 mu byly dodány stejný den do jeho datové schránky. Co však již rozporuje, je okamžik jejich doručení. Žalovaný i správce daně totiž shodně uvádí, že dodatečné platební výměry byly doručeny žalobci již dne 3. 11. 2020, kdy došlo k přihlášení do datové schránky, stejný den tedy započal běh třicetidenní odvolací lhůty dle § 109 odst. 4 daňového řádu, která skončila 3. 12. 2020, dodatečné platební výměry tak nabyly právní moci dne 4. 12. 2020. Jelikož tedy žalobce doručil správci daně odvolání „až“ 10. 12. 2020, učinil tak po marném uplynutí lhůty.
9. Žalobce toto tvrzení rozporuje s tím, že do datové schránky se měl automaticky přihlásit bez jeho vědomí softwarový program Money poté, co počítač, na němž byl tento program nainstalován, byl taktéž bez vědomí žalobce spuštěn dcerou žalobce. Ke skutečnému doručení předmětných platebních výměrů tak podle žalobce došlo až 13. 11. 2020, kdy se vědomě přihlásil do své datové schránky (žalobce přiznává, že chtěl plně využít zákonné desetidenní lhůty dle § 18a odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb. ve znění pozdějších předpisů). Žalobce tak zastává názor, že dodatečné platební výměry nabyly právní moci až dne 13. 12. 2020, odvolání doručené dne 10. 12. 2020 proto podal včas.
10. Žalobce současně ve stejných skutkových okolnostech, podpořených navrženými důkazními prostředky, ve spojení s dalšími okolnostmi (nařízenou karanténou v důsledku pandemie Covid-19, dočasné odstěhování z trvalého bydliště a nařízení nouzového stavu) shledal naplnění závažného důvodu pro navrácení odvolací lhůty v předešlý stav, o něž dle § 37 daňového řádu požádal správce daně prvního stupně dne 11. 1. 2021. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že správce daně prvního stupně žádostem nevyhověl rozhodnutími ze dne 29. 1. 2021, č. j. 342264/21/3002-500523-710324, proti němuž se žalobce odvolal. Žalovaný pak dne 18. 10. 2021 zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav dle § 116 odst. 1 písm. c) daňového řádu. Žalobce s tímto hodnocením nesouhlasí a trvá na svém přesvědčení, že v jeho případě byly naplněny podmínky dle § 37 daňového řádu.
11. K těmto žalobním námitkám krajský soud uvádí následující.

12. Podle § 37 odst. 1 daňového řádu platí, že „osoba zúčastněná na správě daní je oprávněna požádat správce daně o navrácení lhůty v předešlý stav.“ Podle § 37 odst. 2 tohoto zákona platí, že „správce daně povolí ze závažného důvodu navrácení lhůty stanovené daňovým zákonem nebo správcem daně v předešlý stav, pokud před podáním žádosti lhůta již uplynula, a nově stanoví den jejího uplynutí.“
13. Podle § 70 písm. b) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu předběžné povahy. Jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, mezi rozhodnutí předběžné povahy patří i rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav. Daňový subjekt proto musí namítat až v žalobě proti (finálnímu) rozhodnutí o odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru, že jeho odvolání nemělo být zamítnuto jako opožděné, neboť mělo být vyhověno jeho žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2008, č. j. 9 As 88/2007–49, rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na <https://www.nssoud.cz>). Žalobce toto v žalobě namítal, krajský soud proto v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí podrobil přezkumu i rozhodnutí podkladové o nenavrácení odvolací lhůty v předešlý stav, které významnou měrou předurčilo výsledek i konečného rozhodnutí (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).
14. Po takto provedeném přezkumu se krajský soud plně ztotožňuje s hodnocením žalovaného v podkladovém rozhodnutí ze dne 18. 10. 2021, neboť má za to, že přezkoumatelným způsobem s odkazem na judikaturu správních soudů vysvětlil, proč automatické přihlášení do datové schránky softwarovým programem Money nepředstavuje závažný důvod pro navrácení odvolací lhůty podle § 37 odst. 2 daňového řádu. Žalovaný uvedl, že žalobci musela (nebo měla být) známa skutečnost, že zmíněný softwarový program umožňuje tuto funkci, a měl tomu přizpůsobit své jednání, když neměl k počítači, na němž byl program nainstalován, přístup z důvodu nařízené karantény v důsledku probíhající pandemie Covid-19. Krajský soud rovněž souhlasí s názorem žalovaného, že opačný výklad by paralyzoval systém doručování prostřednictvím datových schránek. Nelze ani absolutizovat význam pandemie Covid-19. Jako nadbytečné je proto nutné označit i žalobcem navrhované důkazní prostředky stran prokázání nařízení karantény (výslech dcery žalobce, výslech a lékařská zpráva matky žalobce, potvrzení mateřské školy Sedmikráska o výskytu onemocnění Covid-19, rozhodnutí Krajské hygienické stanice o uzavření mateřské školy Sedmikráska) a zapnutí počítače žalobce jeho dcerou (čestné prohlášení a rodný list dcery žalobce, manuál k programu Money), neboť z napadeného rozhodnutí je patrné, že skutkový stav, nastíněný žalobcem v průběhu správního řízení, žalovaný nerozporoval. I když tedy k přihlášení do datové schránky žalobce došlo způsobem, jak jej žalobce popsal, krajský soud uvádí, že tímto nedošlo k naplnění podmínek pro navrácení lhůty v předešlý stav dle § 37 daňového řádu, dodatečné platové výměry byly řádně doručeny dne 3. 11. 2020.
15. Jako irelevantní potom krajský soud hodnotí tvrzení žalobce, že program Money zůstal omylem zapnut z důvodu reakce žalobce na jiná rozhodnutí daňové správy. Tyto skutečnosti nesouvisejí s doručováním dodatečných platebních výměrů v posuzované věci, krajský soud proto nebude provádět žalobcem navržené důkazní prostředky pro prokázání takových skutečností (platební výměry na úrok z prodlení č. j. 4184102/20/3002-50523-710324 a na ně navazující odvolání, sdělení a zpětvzetí odvolání).
16. Žalobci byly dodatečné platební výměry doručeny dne 3. 11. 2020, plné moci nabyly dne 4. 12. 2020. Odvolání proti dodatečným platebním výměrům byla správci daně prvého stupně

doručena dne 10. 12. 2020, tedy po lhůtě pro podání odvolání. Krajský soud proto konstatuje, že žalovaný postupoval správně, když potvrdil rozhodnutí správce daně prvního stupně o zamítnutí odvolání a zastavení odvolacího řízení dle § 113 odst. 1 písm. c) daňového řádu. Krajský soud současně neshledal naplnění důvodů pro navrácení odvolací lhůty v předešlý stav, jak správně rozhodli žalovaný a správce daně v podkladových rozhodnutích.

IV. b) Doručování právnímu zástupci žalobce

17. Dle žalobce daňové orgány nesprávně hodnotily skutečnost, že k opožděnému podání odvolání došlo z toho důvodu, že dodatečné platební výměry nebyly řádně doručovány právnímu zástupci žalobce, přestože v průběhu daňového řízení zřetelně vyjádřil vůli jím být nadále zastupován i pro podání opravných prostředků. Z postupu žalovaného, který po skončení daňové kontroly nadále doručoval některé písemnosti (rozhodnutí o stížnosti proti postupu správce daně a námítkách podjatosti) právnímu zástupci žalobce, je tak podle žalobce jasně patrné, že jej vnímá jako právního zástupce i pro další právní úkony. Jestliže však žalovaný tvrdí, že dodatečné platební výměry zástupci žalobce doručovat nemohl z důvodu vymezení plné moci, pak žalobce namítá, že stejně tak nebyl jeho právní zástupce oprávněn projednávat a přebírat stejnopis zprávy o daňové kontrole. Navíc pokud měly daňové orgány pochybnosti o zastupování žalobce, měly postupem dle § 28 daňového řádu tyto pochybnosti vyjasnit.
18. Ani s touto námitkou se krajský soud neztotožňuje. Jak vyplývá z § 28 odst. 2 daňového řádu, není-li rozsah zmocnění vymezen nebo není-li vymezen přesně, vyzve správce daně zmocnitele k úpravě plné moci; ustanovení o vadách podání se použije obdobně. O nedostacích při vymezení rozsahu plné moci vyrozumí rovněž zmocněnce. Má-li osoba, které je písemnost doručována, zástupce, doručují se dle § 41 odst. 1 daňového řádu písemnosti pouze tomuto zástupci, a to v rozsahu jeho zastupování. Dle § 88 odst. 1 daňového řádu ve znění účinném do 31. 12. 2020 sepíše správce daně o zahájení, průběhu a ukončení daňové kontroly zprávu o daňové kontrole, která obsahuje výsledek kontrolního zjištění, včetně hodnocení důkazů zjištěných v průběhu daňové kontroly. Dle § 88 odst. 4 daňového řádu ve znění účinném do 31. 12. 2020 zprávu o daňové kontrole podepisuje kontrolovaný daňový subjekt a úřední osoba. Správce daně po podpisu předá stejnopis zprávy o daňové kontrole kontrolovanému daňovému subjektu. Podpisem zprávy o daňové kontrole je ukončeno její projednání, zpráva o daňové kontrole se považuje za oznámenou a současně je ukončena daňová kontrola.
19. Ze správního spisu zjistil krajský soud následující. Plnou mocí ze dne 10. 12. 2017 žalobce zmocnil právního zástupce Mgr. Jiřího Navrátila, advokáta, „aby ho zastupoval při daňové kontrole na DPH za zdaňovací období prosinec 2014 a březen až červen 2015“. Z protokolu o ústním jednání ze dne 23. 10. 2020 č. j. 4465237/20/3003-60562-712697 vyplývá, že projednání zprávy o daňové kontrole se zúčastnil právní zástupce žalobce, který protokol podepsal a taktéž převzal stejnopis zprávy o daňové kontrole.
20. Jak vyplývá ze znění § 88 odst. 1 daňového řádu ve znění účinném do 31. 12. 2020, zpráva o daňové kontrole představuje i záznam skutečnosti ukončení daňové kontroly, jelikož samotné projednání zprávy o daňové kontrole je nutno vnímat jako konečnou fázi daňové kontroly (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2018, č. j. 9 Afs 305/2016-31, bod [22]). Nelze tedy souhlasit s tvrzením žalobce, že by plná moc ze dne 10. 12. 2017 jeho právního zástupce neopravňovala k podpisu zprávy o daňové kontrole a převzetí jejího

stejnopisu. Správce daně postupoval v souladu se zněním plné moci žalobce, neboť „zastupování při daňové kontrole“ znamená zastupování při všech jejích fázích, tedy i ukončení. Pokud žalobce zamýšlel odlišnou úpravu zmocnění svého právního zástupce, mohl tak učinit v plné moci. Žalovaný současně neměl důvod pro postup dle § 28 daňového řádu, neboť krajský soud shledal, že rozsah zmocnění byl žalobcem vymezen v plné moci ze dne 10. 12. 2017 přesně a srozumitelně.

21. Jako ryze účelovou krajský soud hodnotí námitku žalobce, že k předání stejnopisu zprávy o daňové kontrole nebyl jeho zástupce plnou mocí oprávněn. Tento výklad by navíc znamenal, že zástupce žalobce by zprávu o daňové kontrole projednal a podepsal jménem žalobce, avšak už by nemohl převzít stejnopis této zprávy. Dle § 88 odst. 4 daňového řádu ve znění účinném do 31. 12. 2020 se však v okamžiku jejího podpisu zpráva o daňové kontrole považuje za oznámenou, tudíž nepředání stejnopisu neznamená, že by zpráva o daňové kontrole nemohla být použita jako důkazní prostředek. Ostatně daňový řád v odstavcích 5) a 6) § 88 reagoval právě jen na situace odepření projednání či podepsání zprávy o daňové kontrole, nikoliv již předání jejího stejnopisu. Z uvedeného krajskému soudu vyplývá, že dle § 88 odst. 4 daňového řádu ve znění účinném do 31. 12. 2020 je s podpisem zprávy o daňové kontrole (jako stěžejnímu okamžiku daňové kontroly) spojeno předání stejnopisu jako souvisejícího úkonu, logicky navazujícího na její podpis. Jelikož byl zástupce žalobce oprávněn k projednání a podpisu zprávy o daňové kontrole, byl oprávněn i k převzetí jejího stejnopisu. Argumentace příznivějším výkladem ve prospěch slabší strany (žalobce) je nepřiléhavá.
22. Krajský soud dále souhlasí s názorem žalovaného ve vyjádření k žalobě, že žalobce v žalobním bodu zaměňuje pojem „daňová kontrola“ s pojmem „daňové řízení“, kdy daňová kontrola je pouze dílčí procesní částí daňového řízení. Ke stanovení daně sice často dochází právě na základě zjištění učiněných během daňové kontroly (jako v případě žalobce), nelze však přisvědčit žalobci, že by se plná moc opravňující k zastupování při daňové kontrole vztahovala i na doručování dodatečných platebních výměrů vydaných po ukončení daňové kontroly v doměřovacím řízení. Správce daně postupoval správně, když dodatečné platební výměry doručoval přímo žalobci.
23. Žalobce dále s odkazem na nálezy Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2019 sp. zn. I. ÚS 1591/19 (rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na <https://nalus.usoud.cz>) tvrdí, že správce daně po ukončení daňové kontroly stále doručoval právnímu zástupci žalobce rozhodnutí o stížnosti proti postupu správce daně dle § 261 daňového řádu a rozhodnutí o podjatosti dle § 77 daňového řádu, čímž u žalobce vytvořil důvodné očekávání o akceptaci právního zastoupení žalobce i pro další části daňového řízení, tedy i pro doručování dodatečných platebních výměrů.
24. Krajský soud toto tvrzení neshledal důvodným. Zmíněná stížnost proti postupu správce daně i námitka podjatosti byla podána právním zástupcem žalobce v průběhu daňové kontroly, v níž byl oprávněn zastupovat žalobce, tudíž je logické, že i rozhodnutí proti těmto procesním úkonům budou doručována právnímu zástupci dle § 41 odst. 1 daňového řádu. Odkaz na nálezy Ústavního soudu je dle krajského soudu nepřiléhavý, neboť správce daně při doručování postupoval jednotně a v souladu s rozsahem zmocnění a nezavdal žalobci k přesvědčení o „kontinuitě zastoupení“, o čemž ostatně vypovídá i skutečnost, že žalobce sám (den po doručení předmětných dodatečných platebních výměrů – 4. 11. 2020) správci daně prvého stupně doručil novou plnou moc, opravňující k zastupování k

„případnému doručení dodatečných platebních výměrů, a dále ke všem úkonům v rámci případného opravného prostředku“. Pokud by byl žalobce na základě předchozích úkonů správce daně přesvědčen, že je zastoupen i pro další části daňového řízení, neměl důvod správci daně doručovat novou plnou moc.

IV. c) Porušení práva na spravedlivý proces

25. Žalobce dále namítá, že žalovaný prováděl v odvolacím řízení dokazování bez toho, aby žalobce řádným způsobem poučil dle § 115 daňového řádu. Podle žalobce žalovaný toto pochybení nemohl napravit tím, že v odvolacím řízení týkajícím se zamítnutého návrhu na navrácení lhůty doručil dne 5. 8. 2021 žalobci přípis „Seznámení se zjištěnými skutečnostmi a výzva k vyjádření“. Žalobce má za to, že poučení v jednom odvolacím řízení automaticky neznamená, že došlo k poučení i v dalších řízeních.
26. Dle § 115 odst. 1 daňového řádu může odvolací orgán provádět v rámci odvolacího řízení dokazování k doplnění podkladů pro rozhodnutí nebo k odstranění vad řízení, anebo toto doplnění nebo odstranění vad uložit správci daně, který napadené rozhodnutí vydal, se stanovením přiměřené lhůty. Provádí-li odvolací orgán dokazování v rámci odvolacího řízení je povinen podle § 115 odst. 2 daňového řádu před vydáním rozhodnutí o odvolání seznámit odvolatele se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, které je prokazují, a umožní mu, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřil, popřípadě navrhl provedení dalších důkazních prostředků.
27. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že v rámci odvolacího řízení proti podkladovému rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o navrácení odvolací lhůty v předešlý stav byl žalobce „seznámením se zjištěnými skutečnostmi a výzvou k vyjádření se v rámci odvolacího řízení“ ze dne 5. 8. 2021, č. j. 30498/21/5100-41451-712241 (dále jen „seznámení“) dle § 115 odst. 2 daňového řádu s hodnocením předložených důkazních prostředků. Krajský soud dále zjistil, že žalobce nebyl stejným způsobem seznámen v odvolacím řízení ve věci odvolání proti dodatečným platebním výměrům.
28. Krajský soud shledal, že žalovaný v bodech [35] až [37] napadeného rozhodnutí přesvědčivě odůvodnil, proč neprováděl žalobcem navržené důkazy, přičemž s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2020, č. j. 1 Afs 438/2017-52, bod [74], uvedl, že „v uvedené věci nastala situace „vyčerpání prostoru pro dialog“ mezi správcem daně a daňovým subjektem. V reakci na seznámení odvolatel neotevřel žádnou novou skutkovou nebo právní otázku. Odvolatel v reakci na seznámení navrhl další důkazy, které mají toliko osvědčit skutkový stav věci. Není proto překvapivé, pokud odvolací orgán k provedení těchto důkazů nepřistoupí...Jak bylo uvedeno výše, odvolací orgán nezpochybňoval a nezpochybňuje skutkový stav věci. Provedení zmíněných důkazů (lékařská zpráva a výslech navrhovaných svědků) by tak nemohlo mít vliv na výsledek předmětného odvolacího řízení. Jinými slovy provedení uvedených důkazů by bylo nadbytečné.“
29. Krajský soud souhlasí s žalobcem, že v dané věci byla vedena dvě separátní odvolací řízení, přičemž v každém z nich byl žalovaný povinen žalobce řádně poučit o jeho procesních právech, mimo jiné i dle § 115 daňového řádu, za předpokladu splnění dalších zákonných podmínek. Dle krajského soudu nicméně žalovaný nebyl povinen žalobce seznamovat s důkazy a zjištěnými skutečnostmi, neboť z napadeného rozhodnutí je jasné patrné, že žalovaný v odvolacím řízení o odvolání žalobce proti dodatečným platebním výměrům neprováděl dokazování k doplnění podkladů rozhodnutí. Jelikož nebyla naplněna hypotéza

dané právní normy (stanovená v § 115 odst. 2 daňového řádu – provádění dokazování v odvolacím řízení), nemohla nastat ani dispozice – povinnost žalovaného seznámit žalobce se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, které je prokazují. Žalobní námitka je proto nedůvodná.

30. Co se týče námitky žalobce, že v rámci seznámení nebyl seznámen s důkazy, které prokazují žalovaným zjištěné důkazy, krajský soud konstatuje, že tato námitka je taktéž nedůvodná, neboť z bodů [22, 23, 24, a 32] seznámení je seznatelné, jak žalovaný hodnotil žalobcem navrhané důkazy. Krajský soud má současně za to, že žalovaný nikdy netvrdil, že by se žalobcem tvrzený skutkový děj odehrál jiným způsobem, provádění dalších důkazů by bylo tedy nadbytečné a nevhodné, což žalovaný v podkladovém rozhodnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o navrácení lhůty řádně odůvodnil.
31. Žalobce dále poukazuje na skutečnost, že zpráva o daňové kontrole, na základě níž posléze došlo k vydání předmětných dodatečných platebních výměrů, byla vydána dle identické šablony bez individualizace jednotlivých kauz stejným správcem daně a dokonce stejnými úředními osobami. Správce daně prvního stupně měl dle názoru žalobce doměřit nedoplatek na dani z přidané hodnoty na základě nesprávné rozhodovací praxe, která byla změněna až v důsledku judikatury správních soudů, přičemž žalobce navrhuje jako důkazy rozhodnutí i správní spisy žalovaného. Dle žalobce je tak napadené rozhodnutí nezákonné, neboť celé odvolací řízení je z výše uvedených skutečností stíženo vadou zmatečnosti.
32. Krajský soud k žalobní námitce nepřihlíží, neboť nesměruje proti předmětu žalobou napadeného rozhodnutí. Napadeným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutí správce daně prvního stupně o zamítnutí odvolání žalobce proti dodatečným platebním výměrům a zastavení odvolacího řízení, protože žalobce podal odvolání po zákonem stanovené lhůtě. Žalobce však namítá nezákonnost postupu správce daně při stanovení daně. Vzhledem k tomu, že odvolání proti dodatečným platebním výměrům bylo žalobcem podáno opožděně (viz výše), správce daně ani žalovaný nepřezkoumávali daňové řízení ani dodatečné platební výměry v něm vydané po věcné stránce, krajský soud pak nemůže překročit meze soudního přezkumu dle § 75 s. ř. s.

V. Závěr a náklady řízení

33. Krajský soud proto na základě výše uvedeného žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
34. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí

být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. března 2023

JUDr. Zuzana Bystřická
předsedkyně senátu

v.z. JUDr. Faisal Husseini, Ph.D., v.r.
člen senátu
(dle § 54 odst. 2 s. ř. s.)